

vườn ồ cịch

VỊT CON XẤU XÍ

NXB MỸ THUẬT

Vịt con xấu xí

THƯỜNG VIÊN
TV 2493 TN 670

Thế là mùa hè đến. Giữa trời nắng chang chang, dưới chân một lâu đài cổ, chị vịt đã xây xong cho mình chiếc tổ và nằm ngay vào ổ và ấp trứng. Vì đã từ lâu, chị đợi chờ các con ra đời, nên bây giờ chị bắt đầu sốt ruột.

Cuối cùng thì những quả trứng cũng lần lượt nứt ra. Cứ sau mỗi tiếng “Kép, kép” thì một chú vịt con lại thò cái đầu nhỏ xinh ra khỏi vỏ.

- Cạc, cạc! - Chị vịt mẹ kêu lên như để chào mừng các con.

Còn lũ vịt con vừa vùng vẫy, vừa lấy hết sức kêu to để trả lời mẹ chúng.

- Cuối cùng thì các con cũng ra đời đủ cả rồi chứ? Mà không, còn quả trứng to nhất vẫn chưa nứt ra kia mà. Còn phải chờ bao lâu nữa đây cơ chứ? - Chị vịt mẹ vẻ khó chịu nói thêm, rồi lại tiếp tục nằm xuống.

- Thế nào, tốt cả chứ? - Bác vịt già tới thăm, cất tiếng hỏi.

- Quả trứng cuối cùng này cứ im thin thít mãi thôi. - Vịt mẹ trả lời - Nó cũng chẳng buồn ló mặt ra nữa chứ; còn những cháu khác đều là những chú vịt con kháu khỉnh nhất mà em được thấy đấy bác ạ!

- Cô cho tôi ngó bộ dạng quả trứng không muốn nứt ra xem nào. - Bác vịt già đề nghị - Với cái vóc dáng này, hẳn là một quả trứng gà tây mất thôi, cô có thể tin ở tôi được đấy! Cô có thể bỏ nó lại và hãy ra mà dạy dỗ lũ trẻ tập bơi đi.

- Thôi mà, em nằm đây cũng đã lâu rồi, cứ cố chờ thêm chút nữa. Bây giờ thì có chờ thêm cũng chẳng muộn màng gì mấy đâu.

- Thôi tùy cô! - Bác vịt già đáp.

Và bác ta bỏ đi luôn.

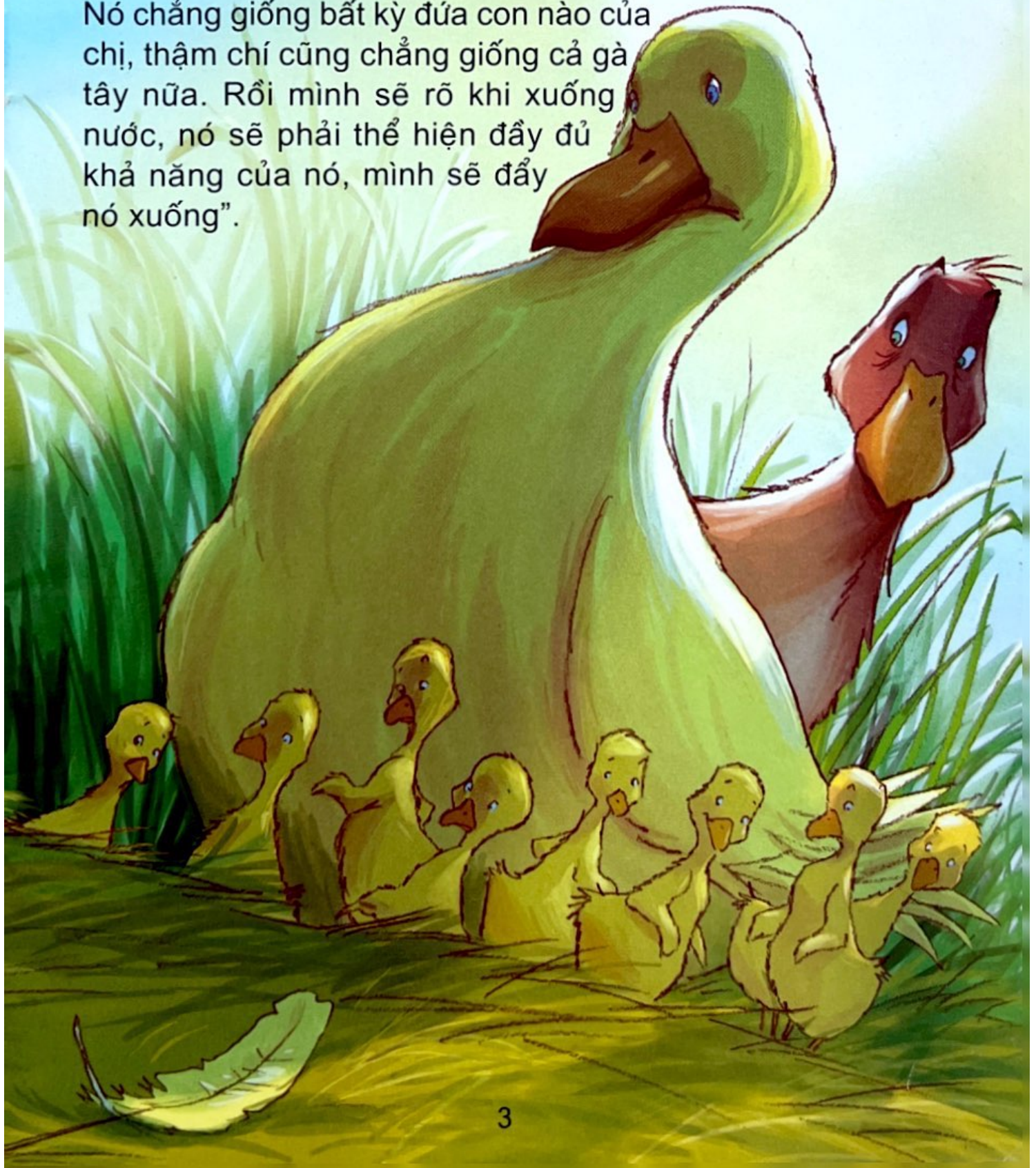

Cuối cùng thì quả trứng to nhất cũng nứt và vỡ toác ra.

- Nhép! Nhép! - Chú bé vừa thò đầu ra vừa kêu.

Chị vịt nhìn chú ngạc nhiên vì chú bé ấy sao mà to lớn và xấu xí đến vậy!

“Rõ là một chú vịt con thô kệch khủng khiếp. - Chị ta nghĩ - Nó chẳng giống bất kỳ đứa con nào của chị, thậm chí cũng chẳng giống cả gà tây nữa. Rồi mình sẽ rõ khi xuống nước, nó sẽ phải thể hiện đầy đủ khả năng của nó, mình sẽ đẩy nó xuống”.

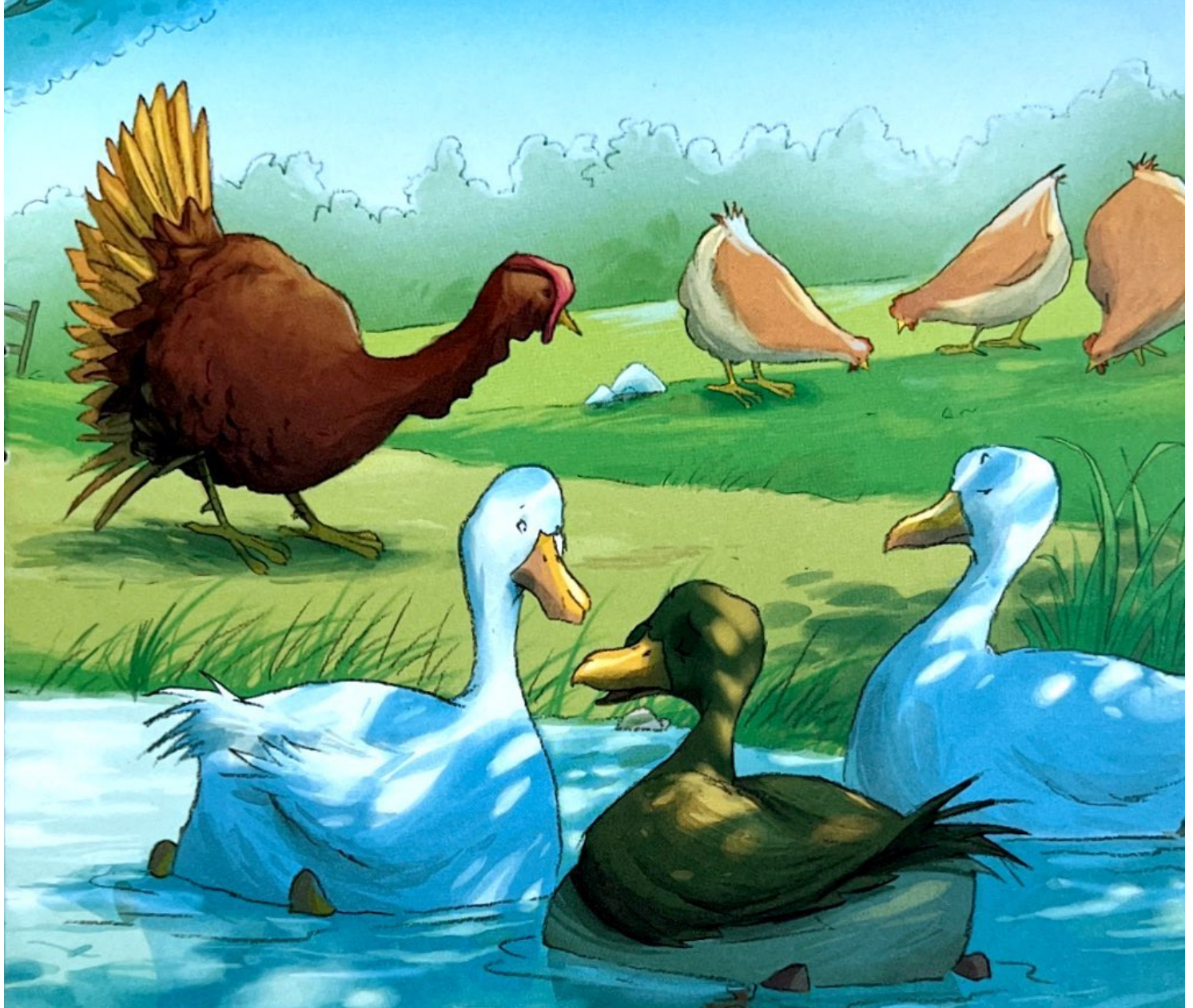

Ngày hôm sau, vịt mẹ dẫn cả gia đình tới bên bờ nước. Òm! Chị nhào xuống nước và gọi lũ con.

Lũ vịt con lần lượt nhảy xuống. Nước trượt qua trên đầu rồi nổi ngay lên và bì bõm rất đáng yêu; đôi chân chúng khua nước thuần thục. Ngay cả chú vịt con thô kệch xám xì, xấu xí cũng dẻo dai bơi với những chú vịt con khác.

- Đúng mà, nó không phải là gà tây. - Vịt mẹ khẳng định - Cứ nhìn thì biết, nó sử dụng đôi chân và giữ thăng bằng trên nước nhuần nhuyễn tuyệt làm sao! Đúng nó là con của mình rồi! Hơn nữa, cứ nhìn kỹ, thì nó cũng chẳng đến nỗi xấu lắm đâu! Cạc cạc! Nào các con lại cả đây để mẹ giới thiệu các con với họ nhà vịt, nhưng lúc nào cũng phải đứng sát vào mẹ, kéo người ta lại giẫm lên chân các con đấy, nhất là phải cảnh giác với gã mèo.

- Hãy bước cao chân lên. - Vịt mẹ ra lệnh - Hãy cố gắng bước nhanh và cúi đầu xuống chào bác vịt già đang đứng ở kia. Bác là người có vai vế cao nhất họ nhà vịt ta trong vùng này đấy. Đừng có xúm cả vào giữa hai chân mẹ thế này, một chú vịt con được giáo dục tốt là phải có dáng đi chạng hai chân ra như ba và mẹ đây này. Được rồi, bây giờ thì hãy cúi đầu và nói to: "Kép, kép!" đi nào.

Lũ nhỏ vâng lời, nhưng các chị vịt khác ngấm nghĩa chúng và đồng thanh nói to:

- Lại một gia đình nữa. Quả là chúng ta cũng chưa đông lắm đâu. Hãy nhìn chú nhóc này xem! Chúng tôi không muốn có nó ở đây.

Thế là ngay lập tức, một chị vịt mổ ngay vào cổ nó.

- Để nó yên! - Vịt mẹ gào lên - Cháu nó có làm hại gì ai đâu!
- Không được. - Chị vịt vừa mỗ thẳng bé nói - Nhưng nó quá to và quá kỳ cục. Nó đáng được chỉnh sửa lại cho đúng.
- Cô vịt mẹ ạ, cô có những đứa con đẹp, đáng yêu đấy. - Bác vịt già, chân có buộc một dải lụa đẹp nói - Tuy nhiên, duy có chú nhóc này, cô xem xem có thể sửa lại nó được không!

- Không thể được đâu ạ. - Vịt mẹ nói - Chắc chắn là cháu nó không đẹp rồi, nhưng lại rất thông minh và bơi lội cũng duyên dáng như những cháu khác đấy chứ. Và hơn nữa, em có thể nói thêm rằng theo ý em, cùng với thời gian, cháu nó sẽ đẹp hơn lên đấy. Cháu nó đã ở trong trứng quá lâu mà, chính vì thế mà cháu nó có thân hình không thích hợp lắm.

Và vịt mẹ chải chuốt bộ lông cho cậu nhóc.

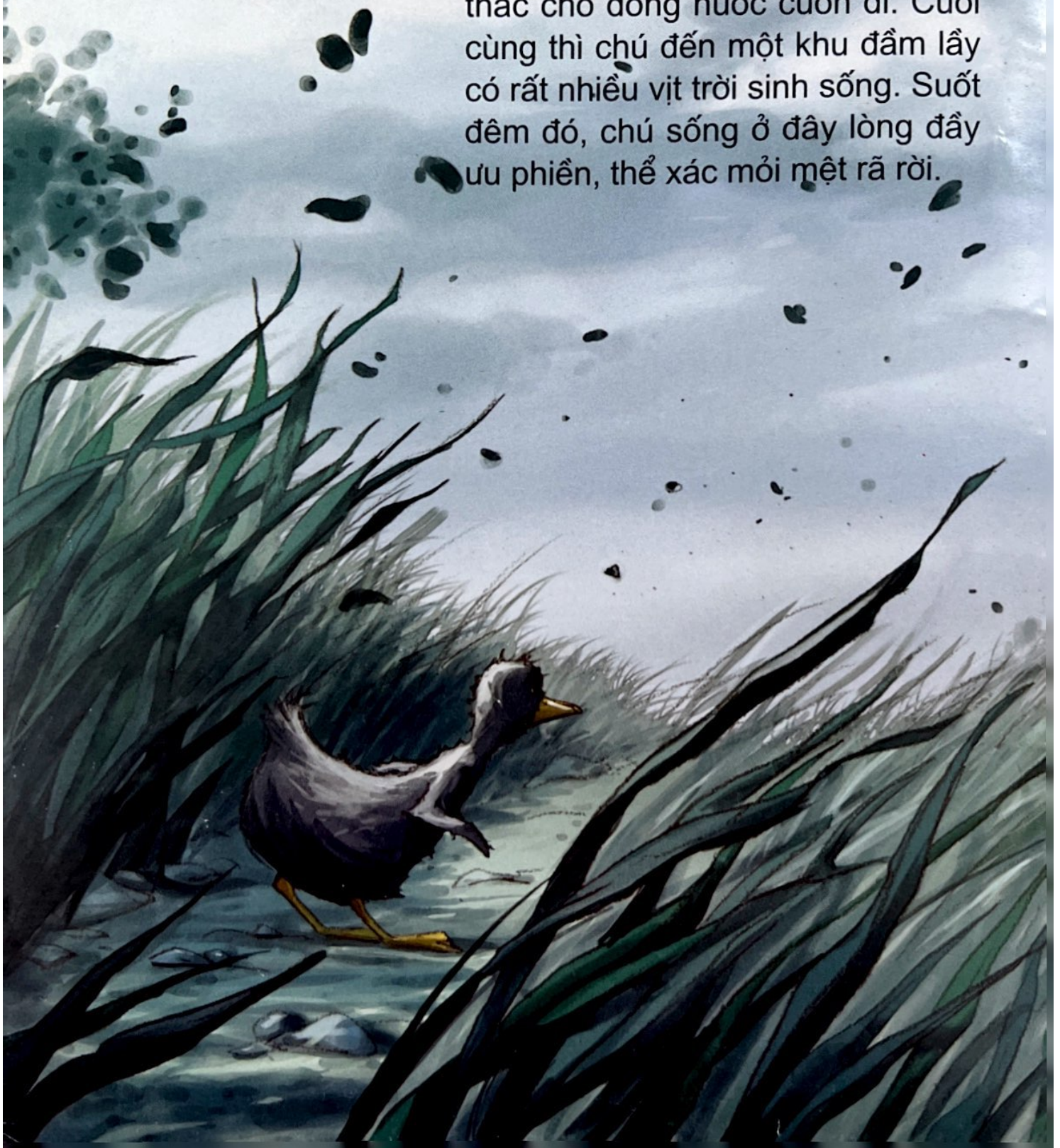
- Vả lại, đó là một cháu trai. - Vịt mẹ nói thêm - Nên xấu, đẹp không quan trọng lắm vì em tin là cháu nó sẽ mạnh mẽ và sẽ đi theo con đường cháu tự chọn.

- Những cháu khác của cô đều đáng yêu cả. - Bác vịt già đưa ra kết luận - Vậy thì mẹ con cô hãy cứ ở lại đây, coi như nhà mình vậy! Nhưng sợ chú vịt con xấu xí trở thành trò cười cho cả vùng gia cầm này.

Những ngày tiếp theo, chú vịt con đáng thương kia bị tất cả các loài có cánh ở đây xua đuổi. Thậm chí ngay cả các anh chị của chú cũng đối xử tệ bạc, ác độc với chú.

Thế rồi, chú chạy trốn qua hàng rào, làm cho lũ chim nhỏ trong bụi cây gần đấy hoảng hốt, bay vù đi tất cả. “Là vì mình xấu xí quá đấy thôi”, chú nghĩ vậy và nhắm nghiền mắt lại phó thác cho dòng nước cuốn đi. Cuối cùng thì chú đến một khu đầm lầy có rất nhiều vịt trời sinh sống. Suốt đêm đó, chú sống ở đây lòng đầy ưu phiền, thể xác mỗi một rã rời.

TRƯỜNG TIỂU HỌC TỬ HI
THƯ VIỆN

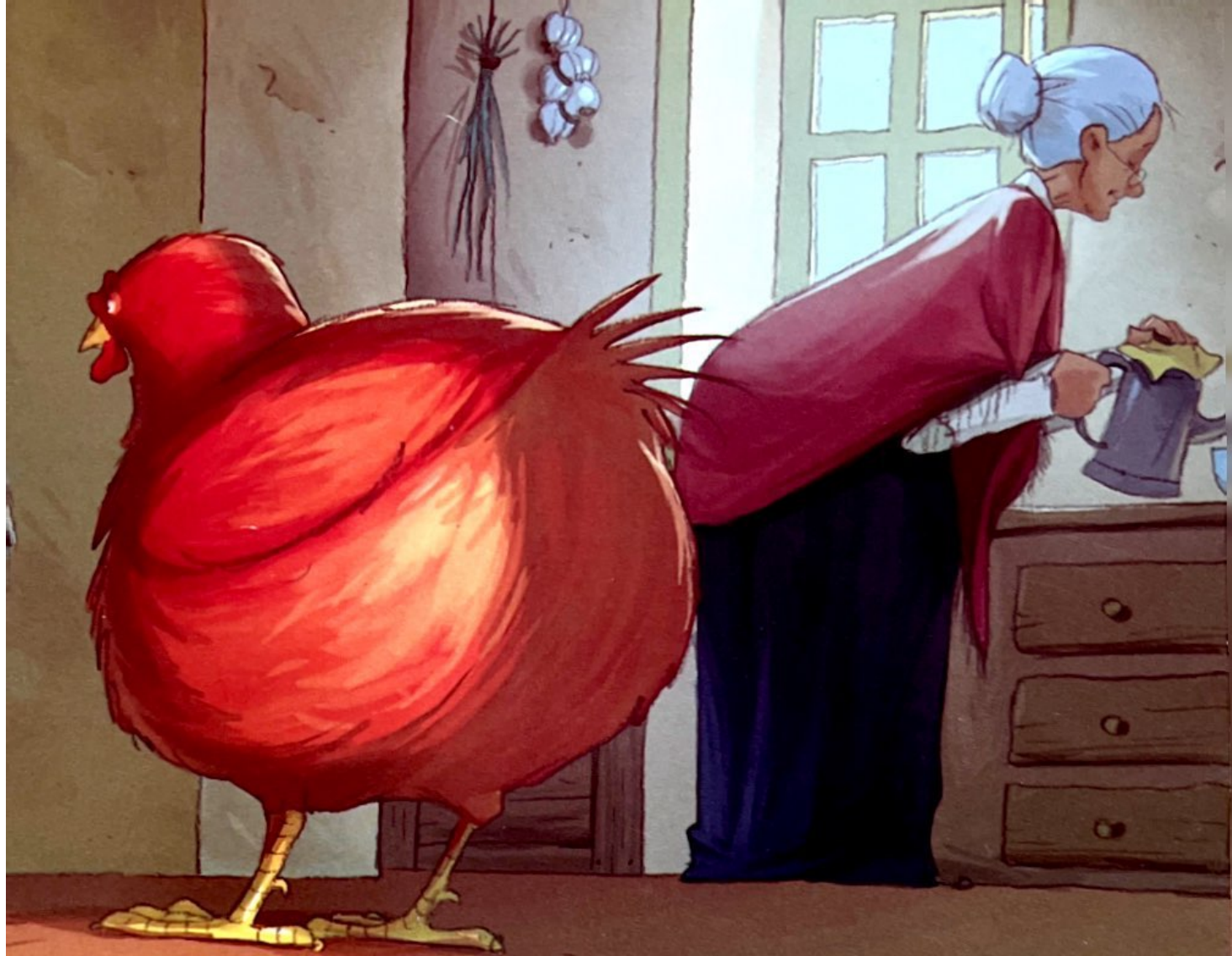
Hôm sau, chú lại lên đường và chợt nhận ra một ngôi nhà nhỏ tồi tàn. Ngôi nhà xập xệ tới mức có thể đổ sập bất cứ lúc nào. Một cơn bão vừa nổi lên, chú vọt con vôi vàng ngồi ngay lên đuôi của mình để khỏi bị ngã lăn quay. Tiến lại gần ngôi nhà và nhận thấy một cánh cửa đã bị mất một bản lề, nên chỉ móc hờ vào vách. Và qua khe hở, chú lách mình chui vào bên trong.

Đó là nơi ở của một bà lão, sống cùng gã mèo và một bác gà mái. Gã mèo Fiston suốt ngày nằm dài, chống vó lên trời, luôn mồm rên gừ gừ. Còn bác gà mái, tên là Kykkeli, hàng ngày vẫn cố đẻ ra số trứng bà cụ cần. Người phụ nữ này yêu quý cả hai con vật như những đứa con do chính mình sinh ra. Sáng ra, cả nhà chợt nhận ra có kẻ lạ mặt: gã mèo rên gừ gừ, còn bác gà mái thì cục cục.

- Thật là cửa trời cho! - Bà lão mắt mũi kèm nhèm, nhìn chẳng còn rõ nữa, cứ ngỡ là một con vịt cái - Như thế này là mình lại có thêm trứng vịt rồi đây. Mong sao đó không phải là một con vịt đực!

Và thế là chú vịt con được phép ở lại ngôi nhà nhỏ đó, nhưng bà cụ chẳng có thêm quả trứng nào hết.

Sau ba tuần lễ, chú vịt con không muốn sống ở đây nữa, chú buồn phiền, luôn nghĩ tới trời mây bao la và ánh sáng mặt trời chói chang. Mong ước được bơi lội trên mặt nước mát rượi cứ thôi thúc chú và thế là cuối cùng, chú thổ lộ với bác gà mái.

- Điều gì làm cậu buồn vậy? - Bác gà mái hỏi - Vì cậu không có việc gì làm nên những ý nghĩ ngông cuồng như vậy đã xuất hiện trong đầu mất rồi! Cậu hãy đẻ trứng hoặc là nằm khểnh ca hát rì rầm đi, rồi cậu sẽ quên hết mọi thứ cũng nên!

- Bác không hiểu cháu rồi. - Chú vịt con nói - Cháu nghĩ, cháu sẽ phải lao vào thế giới rộng lớn kia thôi.

- Thôi được, cậu cứ đi đi! - Bác gà mái trả lời chú.

Và thế là chú vịt con ra đi. Chú bơi theo dòng nước, lặn ngụp, nhưng mọi loài đều dè bủ vì chú quá xấu xí.

Mùa thu tới, một buổi chiều, trong ánh hoàng hôn rực rỡ, bất ngờ những con chim lớn bay thành đàn trên bầu trời cao xanh. Chưa bao giờ chú vịt con được thấy một cảnh tượng hùng vĩ như vậy. Những bộ lông trắng muốt, sáng rực rỡ, những chiếc cổ dài uyển chuyển đưa theo nhịp cánh vỗ. Đó là bầy thiên nga. Bất ngờ, cả đàn cất tiếng kêu rất đặc biệt âm vang trên bầu trời, những dải cánh dài vươn ra vỗ theo nhịp tuyệt đẹp, cả đàn tiếp tục bay về phương trời ấm áp hơn.

Chú vịt con bỗng thấy một cảm giác thật lạ lẫm và chú bơi vòng tròn nhiều lượt, vươn cao cổ hướng về đàn chim trời đang bay mà kêu thật to, to đến nỗi bản thân chú cũng phải ngạc nhiên vì tiếng kêu của chính mình. Chú không biết về loài chim đang bay kia, cũng không biết chúng sẽ bay về đâu, nhưng chú lại yêu mến chúng như chưa hề yêu ai bao giờ và chú mong ước được đồng hành cùng chúng bay về phương xa.

Mùa đông qua đi và những ngày xuân tươi đẹp đã tới. Giờ đây, chú vịt con đã giang đôi cánh của mình ra rộng, dài hơn trước rồi.

Một sáng kia, ba chú thiên nga xinh đẹp vỗ cánh, nhẹ nhàng bơi, vừa nhô ra từ phía sau lùm lau sậy, chú vịt con nhận ra họ là những thành viên của đàn chim tuyệt vời hôm nào và cảm thấy một nỗi buồn kỳ lạ trong tâm hồn. Chú bơi ngay về phía những chú thiên nga kia, và khi họ chợt thấy chú, cũng bơi tiến tới và gặp gỡ nhau.

Vừa nghiêng đầu tỏ lòng thán phục, chú chợt thấy bóng mình in trong đáy nước gương trong, chú thấy mình cũng đáng kiêu hãnh lắm: vì không còn là hình hài một chú vịt xám xịt, thô kệch, xấu xí và ngô nghê nữa mà là hình dáng của một chàng thiên nga oai vệ.

Chú vịt con rất cảm động về việc này. Một cuộc sống mới đang chờ đón chú! Được sinh ra từ một sân gà vịt, điều đó không quan trọng gì, nếu ta xuất thân từ một quả trứng thiên nga. Chú không hề hối tiếc vì đã phải chịu đựng mọi nỗi gian truân và phiền nhiễu. Chú đánh giá cao niềm hạnh phúc mình đang có và cả cuộc đời huy hoàng đang chào đón chú.

Chú vừa tìm lại được gia đình mình và những chú thiên nga to lớn đang bơi lội xung quanh chú đây đang dùng mỏ âu yếm vuốt ve chú.

Vào đúng lúc đó, các cậu bé chạy tới bên bờ nước, ném những mẩu bánh mì và hạt xuống cho lũ thiên nga. Chú bé nhất kêu lên:

- Nhìn kia! Có một chú thiên nga mới!

Lũ trẻ con vô cùng vui sướng. Chúng vỗ tay, nhảy múa trên bờ. Sau đó chúng chạy đi tìm ba mẹ chúng lại và họ lại ném bánh mì và bánh ngọt cho lũ thiên nga. Tất cả mọi người đều say mê ngắm nhìn:

- Chính chú thiên nga mới kia mới là chú đẹp nhất. Nó trẻ và đẹp làm sao chứ!

Những thiên nga già cũng tới chào đón chú. Tất cả đều hân hoan, chú thiên nga bé nhỏ bối rối giấu đầu mình dưới lớp lông cánh. Chú cảm thấy thật hạnh phúc, nhưng không hề kiêu ngạo. Mà cũng có lâu gì đâu, mới vài hôm trước đây thôi, chú đã từng bị ghét bỏ và từng bị xua đuổi. Chưa bao giờ chú có thể hình dung ra được là mình lại được hưởng niềm hạnh phúc như thế này.

